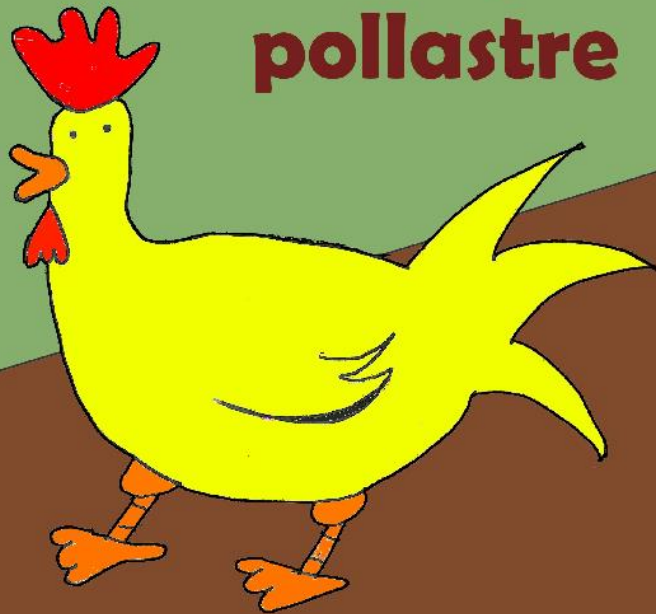

El conte del mig pollastre

La història d'un mig pollastre, és una rondalla d'Enric Valor molt coneguda a tot arreu de la Comunitat Valenciana. Per això l'hem adaptat i presentat a l'aula, ja que és molt divertida.

Conta les aventures d'un pollastre que vol casar-se amb la filla del rei.

Açò va anar a una casa de camp on vivia un vell matrimoni sense fills, que es dedicava a la cria de gallines blanques i negres, pollets i lloques.

La velleta coneixia cadascun dels animals que criava.

Un dia de maig va eixir la velleta a donar-los uns grapat de dacsa i una bona pasterada de segó cuít, com solia fer cada dia a la mateixa hora.

-Pull, pull, pull -va anar cridant.

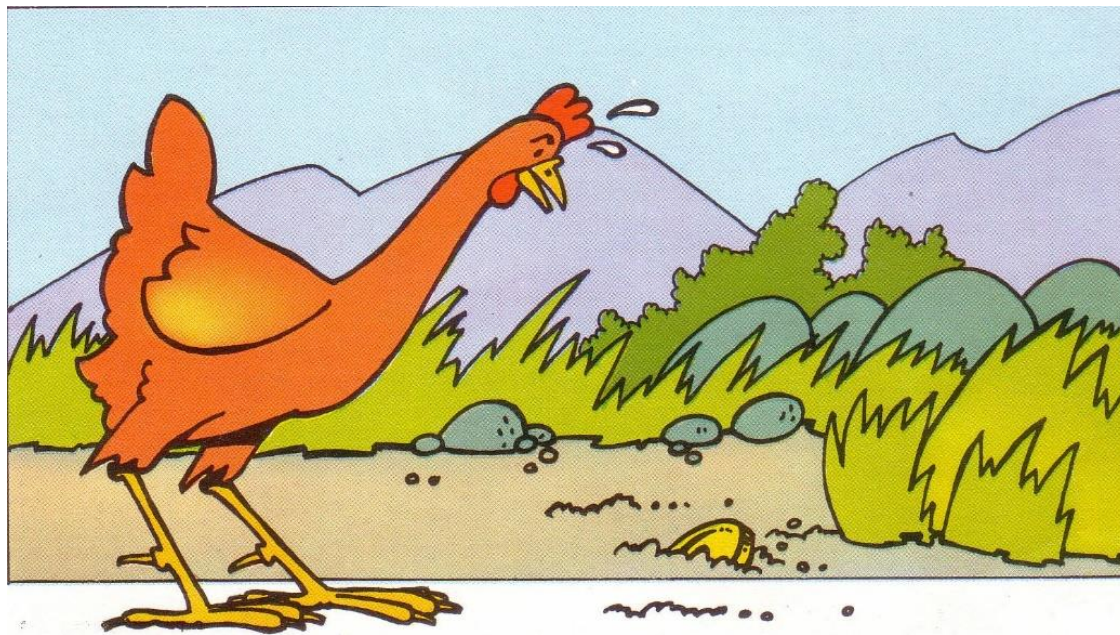
Però el mig pollastre va fer un 'coc, coc' molt enraonat i encara es va separar més dels seus companys.

Lí va haver de donar menjar a banda i després va preguntar en les cases del voltant si se'ls havia perdut algun pollastre a mitjan fer, ni poll ja ni pollastre encara, és a dir, el que allí solen anomenar un mig pollastre.

I ningú no li'n va saber donar raó.

El mig pollastre va passar així algunes setmanes buscant-se-la ell tot sol quan tenia fam.

*Un matí, es va posar a rascar en un petit femer.
Rascant i furgant, la seua poteta tragué a reluir un objecte de metall.
Amb el bec l'espolsà una miqueta.*

*Aleshores va veure que es tractava d'una moneda.
-Quic-quíriquic!- va cantar alçant la cresta:*

I sense més ni més, es fica la moneda en el seu papet, diu adéu al maset, i cap a la cort s'ha dit.

Tira senda avant i anà camí cap a cal rei.

De tant en tant, soltava un sorollós "quicquiríquic" i cantava la següent cançó:

*Vaig a casar-me amb la filla del rei,
per què sóc més ric que ell,
que escarbant en un femeret
m'he trobat un dineret.*

*I el riu amb la seua veuota li va contestar:
I zzzuummm!, comença a engolir aigua, vinga
d'engolir-ne i ja té tot el riu dins la panxa.*

Per què em vénen intencions d'esclafar-te d'un colp.

I zumm!.

El martell desapareix pel bec de l'animaló.

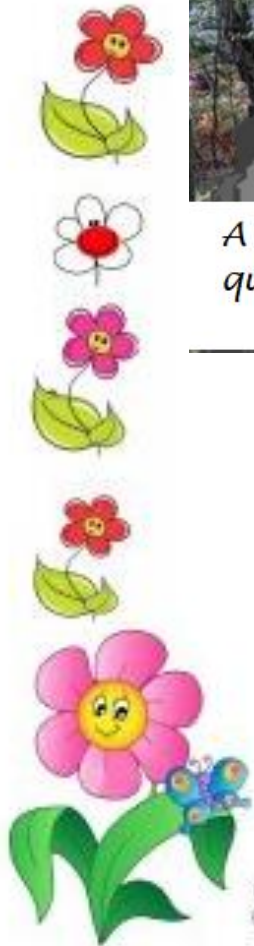

Prompte arribà a un espès alzinar, i de sobte li ix la rabosa.

I la rabosa, zzuuumm!, i cap a dins del bec.

A continuació el van tirar dins d'un galliner. Aleshores digué:

Ix rabosa!
Ara et toca!

Però com que el rei era molt poderós aconseguí que el tornaren a capturar i manà que el cremaren a la plaça. Quan estaven a punt de cremar-lo ell obrí el bec i digué:

Riu!
Fes ara la teua!

I tota l'aigua del riu eixí i va apagar el foc i així es va salvar.

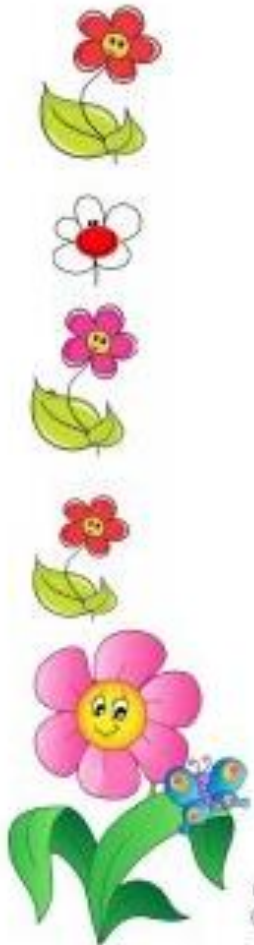
Allò va fer enfadar molt el rei, que decidí enviar tot el seu exèrcit per a atrapar el pollastret.

I ell al vore els soldats digué:

- Martell! Ara és la teua, no els deixes passar!

El rei desesperat li va dir:

Mig pollastre, no hi ha més remei, m'has vençut. Ara pots casar-te amb la meua filla.

L'endemà es celebrà el casament, la princesa li tocà el coll i li va trobar una espècie d'agulla.

Ella estirà, estirà i estirà i.. PUM!!

*El mig pollastre es transformà en príncep.
I la princesa se n'alegrà molt.*

*I com es podreu imaginar es van casar.
I a mí, no em van convidar.*

FI

Rondalla valenciana d'Enric Valor

CEIP RAFAEL ALTAMIRA

C/ Quart de les valls, 2 - 46014 VALÈNCIA

☎ 96 256 41 20

email: 46016403@gva.es

Telegram: **CeipRafaelAltamira**

<http://mestreacasa.gva.es/web/rafaelaltamira>